

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 233.009 van 24 november 2015
in de zaak A. 206.323/IX-8107**

In zake: Kathleen DUYCK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ivan Lietaer
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
President Rooseveltplein 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de HOGESCHOOL GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Devers
kantoor houdend te 9000 Gent
Kouter 71-72
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

Jürgen COPPENS
woonplaats kiezend te 9300 Aalst
Kerkhoflaan 20

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 13 september 2012, strekt tot de nietigverklaring van:

“de volgende beslissingen van het besluit van de Raad van Bestuur van de Hogeschool Gent van 20 juni 2012 [...] waarbij:

1. Henk Damme, Tony Jacobs, Antonia Perrieux, Luc Solemé, Gerard Van Den Abbeele en Martine Van Der Weeën met ingang van 1 juni 2008 werden bevorderd tot hoofdlector (art. 1 van dit besluit)
2. aan [Kathleen Duyck] voor het beoordelingscriterium 4 ‘intern ondernemerschap’ een appreciatie ‘voldoende’ in plaats van ‘goed’ werd gege-

ven waardoor zij niet meer in aanmerking komt voor de compensatieregel en niet kan worden bevorderd (art. 2 van dit besluit)

3. aan Jürgen Coppens voor het beoordelingscriterium 4 een appreciatie ‘goed’ in plaats van ‘voldoende’ werd gegeven waardoor Jürgen Coppens in aanmerking komt voor de compensatieregel en ‘geschikt voor bevordering’ wordt bevonden (art. 3 van dit besluit)

4. ingevolge art. 3 van dit besluit Jürgen Coppens werd bevorderd tot hoofdlector met ingang van 1 juni 2008.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 230.382 van 3 maart 2015 is het debat heropend.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verzoekende partij, de verwerende partij en de tussenkommende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 oktober 2015.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tine Strubbe, die *loco* advocaat Ivan Lietaer verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat John Devers, die *loco* advocaat Patrick Devers verschijnt voor de verwerende partij en de tussenkommende partij, zijn gehoord.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een met dit arrest gedeeltelijk eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is sinds 1991 voltijds vast benoemd in het ambt van lector Frans aan de Hogeschool Gent, departement Bedrijfskunde te Aalst. Sinds 1 oktober 2007 is zij voorzitter van de opleidingscommissie Office Management.

De tussenkomende partij is sinds 1 januari 2003 voltijds vast benoemd in het ambt van lector Romaanse talen aan hetzelfde departement.

3.2. Op 4 juli 2007 keurt de raad van bestuur van de Hogeschool Gent een reglement inzake bevordering van onderwijzend personeel voor het kalenderjaar 2007 goed (hierna: het reglement). Blijkens de toelichting bij het reglement betreft het een éénmalige bevorderingsoproep “[i]n afwachting van de uitbouw van een nieuw loopbaanbeleid voor het onderwijzend personeel”. Er wordt enkel bevorderd in de ambten van hoofdpraktijklector, hoofdlector en hoofddocent. Voor het departement Bedrijfskunde te Aalst wordt het maximum aantal te bevorderen personeelsleden, uitgedrukt in voltijdse equivalenten, bepaald op één hoofdpraktijklector en acht hoofdlectoren.

3.3. Zowel verzoekster als de tussenkomende partij dienen hun kandidatuur in voor de bevordering tot hoofdlector.

In totaal worden negentien kandidaturen ingediend voor de bevordering tot hoofdlector.

3.4. Op 6 december 2007 evalueert de departementale bevorderingscommissie de verschillende kandidaten aan de hand van de zes in artikel 6

van het reglement vooropgestelde beoordelingscriteria en de bijbehorende toetsingselementen.

Die criteria zijn de volgende:

1. kwaliteit en kwantiteit van bijdragen aan onderwijs;
2. kwaliteit en kwantiteit van bijdragen aan onderzoek of dienstverlening;
3. samenwerking en teamprestaties;
4. intern ondernemerschap;
5. externe zichtbaarheid;
6. coachend leermeester- en leiderschap.

De beoordeling door de departementale bevorderingscommissie geeft, nog steeds overeenkomstig het reglement, aanleiding tot de toekenning van een van de volgende appreciaties voor elk criterium: ‘zeer goed’, ‘goed’, ‘voldoende’ of ‘onvoldoende’.

Finaal brengt die beoordeling de departementale bevorderingscommissie ertoe de departementsraad te adviseren de kandidaten ‘geschikt’ of ‘nog niet geschikt’ voor bevordering te beschouwen.

Overeenkomstig artikel 7, § 2, van het reglement is de nodige en voldoende voorwaarde om ‘geschikt’ te worden bevonden, voor alle criteria minstens een appreciatie ‘voldoende’ te hebben behaald. Kandidaten die voor maximaal twee criteria de appreciatie ‘onvoldoende’ hebben gekregen, kunnen evenwel ook ‘geschikt voor bevordering’ worden bevonden, al moet dit dan wel gemotiveerd worden en moeten zij op minstens twee van de andere criteria een appreciatie ‘goed’ of ‘zeer goed’ hebben behaald.

3.5. Acht kandidaten, waaronder verzoekster, worden voorgesteld om ‘geschikt voor bevordering’ te worden bevonden.

Verzoekster krijgt van de departementale bevorderingscommissie eenmaal de appreciatie ‘zeer goed’ (criterium 1), eenmaal de appreciatie ‘goed’ (criterium 4), tweemaal de appreciatie ‘voldoende’ (criteria 3 en 6) en tweemaal de appreciatie ‘onvoldoende’ (criteria 2 en 5).

De bevorderingscommissie besluit:

“De bevorderingscommissie oordeelt dat in hoofde van mevrouw Kathleen Duyck aan vier van de zes beoordelingscriteria in minstens voldoende mate is voldaan. Zij scoort tweemaal ‘onvoldoende’ die gecompenseerd worden door één score ‘zeer goed’ en één score ‘goed’, waardoor de bevorderingscommissie aan de departementsraad voorstelt mevrouw Kathleen Duyck geschikt te bevinden voor bevordering.”

De tussenkomende partij krijgt van de departementale bevorderingscommissie eenmaal de appreciatie ‘goed’ (criterium 1), driemaal de appreciatie ‘voldoende’ (criteria 3, 4 en 6) en tweemaal de appreciatie ‘onvoldoende’ (criteria 2 en 5).

De bevorderingscommissie besluit:

“De bevorderingscommissie oordeelt dat in hoofde van de heer Jürgen Coppens aan vier van de zes beoordelingscriteria in minstens voldoende mate is voldaan. De twee scores ‘onvoldoende’ worden niet gecompenseerd door minstens twee scores ‘goed’ of ‘zeer goed’. De bevorderingscommissie stelt op basis van deze resultaten aan de departementsraad voor de heer Jürgen Coppens nog niet geschikt te bevinden voor bevordering.”

3.6. Op 14 januari 2008 beslist de departementsraad om het advies van de departementale bevorderingscommissie goed te keuren.

De tussenkomende partij wordt in kennis gesteld van de beslissing van de departementsraad waarbij zij als “nog niet geschikt voor bevordering tot hoofdlector” aan het hogeschoolbestuur wordt voorgesteld. Het verslag van de departementale bevorderingscommissie, voor zover het op haar betrekking heeft, alsook de goedkeuringsbeslissing worden eveneens aan haar ter beschikking gesteld.

De tussenkomende partij dient op 21 januari 2008 het zogenaamde ‘willig beroep’ in, voorgeschreven en aldus benoemd in artikel 10 van het reglement. Zij wordt overeenkomstig het reglement op 1 februari 2008 gehoord.

Op 1 februari 2008 beslist de departementsraad om de toegekende appreciaties te behouden en het voorstel om de tussenkomende partij nog niet geschikt te verklaren voor bevordering tot hoofdlector te bevestigen.

3.7. Op 21 mei 2008 aanvaardt de raad van bestuur van de Hogeschool Gent het departementaal voorstel en bevordert hij de acht geschikt bevonden kandidaten tot hoofdlector: Henk Damme, verzoekster, Tony Jacobs, Antonia Perrieux, D.S., Luc Solemé, Gerard Van den Abbeele en Martine Van der Weeën. De tussenkomende partij wordt niet bevorderd.

3.8. Op 1 juli 2008 dient de tussenkomende partij bij de Raad van State een annulatieberoep in tegen het voormeld besluit van 21 mei 2008, behoudens waar het de bevordering van D.S. betreft.

Bij arrest nr. 217.998 van 15 februari 2012 vernietigt de Raad van State de beslissing van de raad van bestuur van de Hogeschool Gent van 21 mei 2008 houdende de bevordering tot hoofdlector van Henk Damme, Kathleen Duyck, Tony Jacobs, Antonia Perrieux, Luc Solemé, Gerard Van den Abbeele en Martine Van der Weeën.

3.9. Op 20 juni 2012 neemt de raad van bestuur van de Hogeschool Gent de volgende beslissing:

“art. 1. in uitvoering van het arrest nr. 217.998 van de Raad van State, Henk Damme, Tony Jacobs, Antonia Perrieux, Luc Solemé, Gerard Van den Abbeele en Martine Van der Weeën te bevorderen tot hoofdlector met ingang van 1 juni 2008.

art. 2. in uitvoering van het arrest nr. 217.998 van de Raad van State voor het beoordelingscriterium 4 ‘intern ondernemerschap’ aan Kathleen Duyck een appreciatie ‘voldoende’ in plaats van ‘goed’ te geven waardoor

zij niet meer in aanmerking komt voor de compensatieregel en niet kan worden bevorderd.

art. 3. aan Jurgen Coppens voor het beoordelingscriterium 4 een appreciatie ‘goed’ in plaats van ‘voldoende’ te geven waardoor Jurgen Coppens in aanmerking komt voor de compensatieregel en ‘geschikt voor bevordering’ wordt bevonden.

art. 4. ingevolge artikel 3 Jurgen Coppens te bevorderen tot hoofdlector met ingang van 1 juni 2008.

art. 5. het hoger loon dat Kathleen Duyck heeft ontvangen niet terug te vorderen.

art. 6. de algemeen directeur opdracht te geven een afschrift van deze beslissing over te maken aan de commissaris van de Vlaamse Regering.

art. 7. de algemeen directeur te belasten met de uitvoering van deze beslissing.”

IV. Onderzoek van het derde middel

Standpunt van de partijen

4. Het derde middel is geput uit de schending “van de artikels 10 en 33 van de Grondwet, van het verbod van machtsoverschrijding, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, inzonderheid van de artikels 2 en 3 ervan en van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse gemeenschap, inzonderheid van artikel 116 § 1 ervan”.

Ook indien de kandidaten voor bevordering voldoen aan de bevorderingsvoorwaarden en aan de compensatieregel, belet dit volgens verzoekster niet dat het om bevorderingen naar keuze gaat, in toepassing van een discretionaire bevoegdheid.

In casu hebben de stellers van het bestreden besluit er zich toe beperkt om de appreciaties voor criterium 4 wat verzoekster en de tussenkomende partij betreft te wijzigen en om louter op basis daarvan te beslissen dat de andere kandidaten bevorderd worden tot hoofdlector en verzoekster niet. Voor het overige verwijzen de stellers van het bestreden besluit uitsluitend naar het advies

en het voorstel van de bevorderingscommissie en van de departementsraad. In deze adviezen en voorstellen worden echter de aanspraken en verdiensten van de onderscheiden kandidaten voor de bevorderingen niet daadwerkelijk vergeleken.

De relevantie van de resultaten van het door de bevorderingscommissie gevoerde onderzoek beperkt zich, volgens het bevorderingsreglement van 2007, immers tot het al dan niet ‘geschikt voor bevordering’ verklaren van de kandidaat. Artikel 11 van het reglement van 2007 staat daarna toe dat personeelsleden worden bevorderd op de enkele basis van dienstanciënniteit of, bij *ex aequo*, op basis van de leeftijd waarbij de oudste in leeftijd voorrang heeft, terwijl de aanspraken en verdiensten van de kandidaten onbesproken blijven. De leeftijd van een kandidaat, of de dienstanciënniteit, kunnen echter geen doorslaggevend element zijn. Artikel 11 § 1, van het bevorderingsreglement schendt het gelijkheidsbeginsel, zoals vervat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. De Raad van State heeft dit reeds vastgesteld in zijn arrest nr. 188.807 van 16 december 2008.

5. De verwerende partij meent dat dit middel niet ontvankelijk is, wat de bevordering betreft van de andere kandidaten dan de tussenkomende partij en dat verzoekster geen belang heeft bij het middel omdat zij niet geschikt is verklaard:

“Vooreerst is het zo dat de verschillende kandidaten natuurlijk wel werden vergeleken op een objectieve, pertinente, redelijke en volledige wijze. Elke kandidaat werd immers beoordeeld op 6 beoordelingscriteria en ontving daarbij zes appreciaties. Deze ruime spreiding aan beoordelingscriteria laat niet alleen toe een globaal overzicht te krijgen van iedere kandidaat, en dit globaal beeld te vergelijken met andere kandidaten, het laat zelf toe om dergelijke vergelijking te voeren binnen elk beoordelingscriterium.

Vorst is het zo dat, na een nieuwe beoordeling van het verslag van de bevorderingscommissie door de raad van bestuur van verwerende partij, doch ditmaal de kritiek van Uw Raad indachtig, er slechts 8 kandidaten ‘geschikt voor bevordering’ werden bevonden voor de 8 vacante plaatsen. Een verdere vergelijkende benadering, waarbij van alle geschikte kandidaten worden vergeleken om te besluiten welke uiteindelijk zullen worden bevorderd was, in het besluit van 20 juni 2012, niet noodzakelijk.

In zoverre verzoekster in dit middel verwijst naar de discretionaire bevoegdheid van verwerende partij om tot dergelijke verdere vergelijking van de geschikte kandidaten over te gaan is deze verwijzing irrelevant.

Tot slot houdt verzoekster verkeerdelijk voor dat artikel 11 van het reglement zou toelaten dat personeelsleden worden bevorderd op de enkele basis van dienstanciënniteit of, bij ex aequo, op basis van leeftijd.

Een personeelslid zal nooit enkel op basis van dienstanciënniteit worden bevorderd. Hij dient immers eerst ‘geschikt’ te worden bevonden.

In zoverre verzoekster aanvoert dat artikel 11 van het reglement een onwettige rangschikking op basis van dienstanciënniteit en/of leeftijd van de geschikte kandidaten voorstaat – quod non – mist zij, als niet-geschikte, belang bij dit middel.

Het middel is niet-ontvankelijk, minstens ongegrond.

21. Het gehele middel is in ieder geval niet-ontvankelijk wat betreft de beslissing tot bevordering van Henk Damme, Tony Jacobs, Antonia Perrieux, Luc Solemé, Gerard Van Den Abeele en Martine Van Der Weeën.”

6. De tussenkomende partij ontzegt om gelijklopende redenen aan verzoekster belang bij het middel.

Zij stelt dat de procedure die leidt tot de selectie van de voor bevordering geschikt bevonden kandidaten niet vergelijkend is in de zin dat er geen selectieproef aan voorafgaat en dat de kandidaten ook niet onderling worden vergeleken. In eerste instantie wordt enkel uitspraak gedaan over de geschiktheid van de kandidaat voor bevordering. Daartoe bepaalt de procedure dat de bevorderingscommissie, en vervolgens de departementsraad, het dossier van elke kandidaat afzonderlijk beoordeelt in functie van de vooropgestelde beoordelingscriteria en aan de kandidaat een appreciatie toekent voor elk criterium. Wie voor alle criteria minstens ‘voldoende’ krijgt, is ‘geschikt’, onverminderd de bijkomende compensatiemogelijkheid voor wie een- of tweemaal ‘onvoldoende’ krijgt. *In casu* blijkt dat, na deze toetsing van de kandidaten, in totaal slechts acht kandidaten geschikt worden bevonden voor bevordering en er acht vacante ambten zijn. Bijgevolg meent de tussenkomende partij dat een verdere vergelijking van de kandidaten niet noodzakelijk is.

Voorts wijst de tussenkomende partij erop dat de bestreden beslissing inspiratie zoekt in de overwegingen van het vorige vernietigingsarrest

om te besluiten dat verzoekster plaats moet ruimen voor de bevordering van de tussenkomende partij en dat bijgevolg de overige batig gerangschikte kandidaten opnieuw worden bevorderd met terugwerkende kracht.

De tussenkomende partij stelt dat artikel 11, § 1, van het reglement geenszins een bevordering toestaat enkel op basis van dienstanciënniteit en leeftijd vermits de kandidaten eerst ‘geschikt’ voor bevordering bevonden moeten worden, en dat de vermeende schending van het gelijkheidsbeginsel irrelevant is omdat dergelijke rangschikking *in casu* niet aan de orde was.

Tot slot meent de tussenkomende partij dat verzoekster, door zich zonder meer kandidaat te stellen voor een bevordering krachtens het reglement, zij dit reglement impliciet heeft aanvaard en het thans niet meer in vraag kan stellen.

7. In haar laatste memorie zet verzoekster uiteen dat zij belang heeft bij het middel. Het behoort volgens haar niet aan de Raad van State om te veronderstellen welke houding de benoemende overheid zal aannemen na een nietigverklaring. Het is immers mogelijk dat de procedure helemaal opnieuw wordt begonnen of dat opnieuw op basis van de zes criteria van het reglement wordt nagegaan of de kandidaten al dan niet geschikt zijn voor bevordering, eventueel na toepassing van de compensatieregel.

Beoordeling

8.1. De vraag of verzoekster ‘geschikt’ is voor bevordering, is beantwoord geworden in een preselectiefase van een procedure waarvan verzoekster nu net aanvoert dat ze in haar geheel genomen onwettig is, zodat zij terecht opmerkt dat de Raad niet mag vooruitlopen op het systeem dat het bestuur in voorkomend geval zou hanteren indien deze procedure onwettig zou blijken te zijn. Onder meer staat also niet vast of het bestuur vervolgens een bevorderingsreglement zou aannemen waarin een preselectie van geschikte kandidaten behou-

den zou blijven en, in dat geval, of na die preselectie het aantal voor bevordering geschikte kandidaten wel of niet groter zal zijn dan het aantal te begeven bevorderingen.

Dat verzoekster bij haar kandidaatstelling het bestuur niet heeft gewezen op mogelijke feilen in het reglement, onzegt haar niet dit in een latere procedure aan de rechter voor te leggen. Van een kandidaat moet met andere woorden niet worden vereist dat zij zich expliciet onder voorbehoud van de regelmatigheid van het toepasselijke reglement kandidaat stelt, opdat zij achteraf nog op ontvankelijke wijze die regelmatigheid mag aanvechten in rechte.

8.2. Het middel is ontvankelijk.

9. Zoals verzoekster opmerkt, is het thans in kwestie zijnde reglement van 4 juli 2007 reeds eerder, in een andere zaak aan de Raad van State ter beoordeling voorgelegd, waarbij in die zaak eveneens de schending werd aangevoerd van het beginsel van de gelijke toegang tot de overheidsbetrekkingen dat besloten ligt in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

10. De Raad van State oordeelde vervolgens in zijn arrest nr. 188.807 van 16 december 2008 het volgende:

“Het gelijkheidsbeginsel, zoals vervat in de artikelen 10 en 11 van de gecoördineerde Grondwet wordt geconcretiseerd in de verplichting voor de benoemende of bevorderende overheid om de aanspraken en verdiensten van de kandidaten te onderzoeken en te vergelijken, en dit op basis van objectieve, redelijke en pertinente criteria. Anders dan de verwerende partij stelt, gaat het in deze zaak wel degelijk om een bevordering naar keuze en is er géén sprake van een gebonden bevoegdheid van de bevorderende overheid. Het bevorderingsreglement schrijft immers zelf voor dat er een beoordeling van de kandidaten moet gebeuren en het aantal te begeven ambten in bevordering is gelimiteerd. Dit reglement voorziet weliswaar in een onderzoek van de aanspraken en verdiensten van de kandidaten voor bevordering, in die zin dat artikel 6 de criteria bepaalt aan de hand waarvan de bevorderingscommissie zal moeten uitmaken of de kandidaat in kwestie ‘geschikt’ of ‘nog niet geschikt’ is voor bevordering. Van een daadwerkelijke vergelijking van de aanspraken en verdiensten van de kandidaten is echter geen sprake. De relevantie van de resultaten van het

door de bevorderingscommissie gevoerde onderzoek beperkt zich, volgens het bevorderingsreglement, immers tot het al dan niet ‘geschikt voor bevordering’ verklaren van de kandidaat. Het bevorderingsreglement staat daarna toe dat personeelsleden worden bevorderd – nadat zij een geschiktheidsonderzoek hebben ondergaan – op de enkele basis van dienstanciënniteit of, bij ex aequo, op basis van de leeftijd (de oudste in leeftijd heeft voorrang), terwijl de aanspraken en verdiensten van de kandidaten onbesproken blijven. De leeftijd van een kandidaat, noch de dienstanciënniteit, kunnen echter geen doorslaggevend element zijn. Artikel 11, § 1, van het bevorderingsreglement schendt het gelijkheidsbeginsel, zoals vervat in de artikelen 10 en 11 van de gecoördineerde Grondwet. Dit reglement moet, overeenkomstig artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing blijven. Nu de rechtsgrond – artikel 11 van het bevorderingsreglement – buiten toepassing moet worden verklaard, kan [...] de bestreden bevorderingsbeslissing [niet] overeind blijven. De[ze] bestreden beslissing [wordt] bijgevolg nietigverklaard.”

11. De Raad van State ziet geen reden om zijn rechtspraak te herzien en oordeelt ook in deze zaak dat het reglement om dezelfde aangehaalde redenen strijdig is met het gelijkheidsbeginsel.

12. Het middel is gegrond.

13. De strekking van het middel vitieert de gehele bevorderingsprocedure en de aangevochten benoemingen waartoe die procedure heeft geleid. De Raad ziet dan ook niet in waarom, zoals de verwerende partij stelt maar met geen woord toelicht, de hierna uit te spreken nietigverklaring op grond van het derde middel niet al de bestreden benoemingen treft.

14. De Raad van State wijst erop dat hij zich enkel mag uitspreken over de middelen zoals die hem worden voorgelegd door de partijen – eventuele middelen die de openbare orde raken daargelaten – en die door het auditoraat werden onderzocht omdat ze de oplossing van het geschil mogelijk maken.

Dat de Raad van State reeds in twee afzonderlijke procedures, ingeleid door de tussenkomende partij en door verzoekster, de arresten nr. 217.998 van 15 februari 2012 en nr. 230.382 van 3 maart 2015 heeft gewezen over deze reeks bevorderingen voor het jaar 2007 en pas nu voor het eerst oor-

deelt dat de bevorderingsprocedure als zodanig onwettig is wegens strijdigheid met het gelijkheidsbeginsel, vindt hierin zijn verklaring.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de artikelen 1 tot 4 van de beslissing B/RVB/2012/DPO/3007 van de raad van bestuur van de Hogeschool Gent van 20 juni 2012 ‘bevorderingen tot hoofdlector departement Bedrijfskunde Aalst’.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkommende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 november 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren